

NØVN

Manne Næs 80 ár

Manne Næs er barnvaksin í Nesi, í Hvalba. Hann er næstyngsta barnið hjá Juliannu og Martini Næs í Nesi, sum høvdu ein barnaflokk, ið taldi níggju børn, Johannes, Bettu, Allan, Hinnu, Jyttu, Hildigarð, Julian, Manne og Gudrun. Barnaheimið hjá Manna var ein náttúrligur miðdepil í Nesi, og har var gott at vera barn. Har var handil í kjallaranum, telefonkamar í erva, pápin Martin hevði sjúkrakassan og mamman Julianna hevði ein heilivágskassa frá læknanum Nygård, so fólk komu til hennara at leita sær hjálp m.a. við sárum, svullum, og hon hjálpti eisini jarðarmóðurini, tá konur skuldu føða børn í Nesi. Tey høvdu eisini 2 kýr, seyð, hønur, dunnur, gæs, epli, røtur, rabarbur og útróðrarbát, so húskið var í stóran mun sjálfvorsýnandi. Barnaheimið var eitt hús, har nógv fólk komu. Barnaárin gekk Manne í skúlanum í Nesi, og fór 12 ára gamal til Vágs at ganga í real. Elsti beiggi hansara Johannes Andreas Næs var lærari tá í Vági, og tí kom hann at búgva hjá Brynhild og Johannesi frá 1950 til 54. Tá var tað ein long ferð hjá einum smádrongi at fara heilt til Vágs at ganga í skúla. Hetta hevur pápi mangan hugleitt um og í takksemi leita afturá. Vágur var ein stór, fremmand og spennandi verð fyri ein bygdadrong úr Nesi. Har fann hann nýggj vinfólk og lærði rættuliga at kenna stóra-beiggjan og konuna, sum gjørdist sum ein eyka mamma fyri hann hesi árin heimanífrá. Somuleiðis hevur Manni altíð kent serligan tokka til ávísar síðvenju, ið tey hava har suðuri í Vági - eitt nú offurgudstænastuna, ið er fyrsta sunnudag aftaná Allahalganadag. Sum flest aðrir hvalbiadreingir fór Manne at arbeiða í kolinum, tá hann var liðugur við skúlan. Hetta var á ein hátt ein manndómsroynd, nú skuldi ein út at arbeiða sum aðrir raskir vaksni menn, og nógvar vóru søgurnar úr hesum spennandi umhvørvi. Í 1955 fór pápi við Drátti, ið gjørdist hansara skúlaskip, har fekk hann sínar fyrstu upplivingar og arbeiðs-

royndir á havinum. Í 1956 fór pápi til Keypmannahavnar at ganga á Københavns Købmansskole á Julius Thomsensplads. Har gekk hann í tvey ár, og nógvar eru søgurnar frá tíðini sum unglingur í danska høvuðstaðnum – um t.d. góða og mennandi sambandi, sum var millum útisetar. Og tað var har, ið Manne hitti ungu Hady, ið var í hárfriðkunnarlæru í Keypmannahavn. Tey bæði gjørdist góð og giftist í 1958. Heimaftur komin til Føroya var torført at fáa arbeiði, tey fluttu til Hvalbiar, har Hady fór at klippa, og Manne fekk hýru við Leivi Øssurson, ið hann sigldi við árin 1958-61. Í 1961 fór Manne í Føroyingahavnina at arbeiða fyri Nordafar, har hann fyrst arbeiðdi á kontórinum og varð seinni kassameistari. Hetta var ein sera spennandi og lærurík tíð. Her hagreiddu føroyingar á fyrsta sinni fisk á landi, og her komu nógvar ymiskar tjóðir inn at landa. Her arbeiðdi og búleikadist føroyingar, sum vóru langt heimanífrá, og tí vórðu mong vinabond knýtt. Manne hevur enn í dag samband við fleiri teirra, ið hann har lærði at kenna. Manne var í Føroyingahavnini til 1966. Heimafturkominn, fór hann saman við øðrum góðum kreftum undir at byggja Agnarvík. Manne hevði stóra tiltrúgv til, at útróður var ein komandi vinna í Føroyum, og at fiskaarbeiði á landi kundi koma at skapa nógv arbeiðspláss. Í Hvalba var hetta ein umskiftistíð frá kolaarbeiðinum til útróður. Manne var við í arbeiðinum at fáa útróður í gongd, og fyrsta stigið var sjálvsagt at fáa fatur á útróðarbátum til bygdina, fyrst kom Norðlýsið, síðan Glyvraberg. Aðrir góðir menn finga Karessu, Hamranes v.f. Við góðum útróðrarmonnum og góðum flakafólki í Agnarvík, hevði bygdin, frá 1970 og nógvar fram, eitt stóðugt arbeiðspláss, har konur eisini komu út á arbeiðsmarknaðin. Tað var ikki so vanligt tá, at føroyska bygdakonan hevði útiarbeiði. Manni tók eisini stig til eitt skeljavirki í Hvalba

fyrst í 70-unum, sum gav arbeiði til nógvar hendur. So kom oljukreppan í 73 og skeljaævintýrið fór í søguna. Manni var stjóri í kolasøluni í nógvar ár. Kolasølan átti bátin Skarvastein, ið Manne var við til at umbyggja til sandbát, tá ið kolaførningur helt uppat.

Í 1964 lat Manne nýggjan handil upp í Nesi. Hetta var fyri hann ikki ein nýggj verð, tí gamla krambúðin í Nesi var í kjallaranum í barnaheimi hansara, har foreldur hansara og systkini høvdu handlað. Somuleiðis hevði abbin havt krambúð undir Lítla Hamri. Nýggi handilin var sera snotiligur og nýmótans. Stuttligt er at hoyra Manna siga frá, tá fyrsta bananin ella agurkin kom í Nes. Kona Manna, Hady, gavs at klippa, tá hon hevði fingið 4. gentuna og fór so at hjálpa manninum í handlinum. Hetta var einasti handil í Nesi heilt fram til 1996, tá ið hann stongdi. Árið 1979-80 var pápi við rækjuskipinum Hvítanesi í Kanada. Hetta árið varð Glyvraberg umbygdur í Vági. Fyri okkum húsfólk, var hetta eitt tungt ár, tí bráðliga vóru ongi vaksni mannfólk í húsinum. Gamli abbin, ið vit búðu saman við, var júst deyður og pápi varð noyddur at fara til sjós. Manne er javnaðarmaður og hevur verið inni á tingi av og á sum varamaður, sera stoltur var hann, tá hann var við í løgtingshópinum at atkvøða fyri javnstøðu. Henda dagin mátti hann taka orðið og heita á tingfólk at atkvøtt fyri uppskotinum um javnstøðu. Pápi og mamma finga fimm børn. Fýra gentur og ein son. Hóast allar hesar kvinnur í dagliga gerandisdegnum hevur pápi havt javnstøðu í heiminum. Manne hevur altíð havt sera stóran áhuga fyri fiskiskapi, útróðri, reiðskapi og fiskasløgum. Við Glyvrabergi hevur hann roynt bæði at fiska tosk, laks, kalva og háv.

Summarið 2006 fekk Manni høvi at fara ein túr við rækjuskipinum Arctic Viking, og tað var gott, tí hann hevði mist konu sína árið frammanundan, og tað var tungt hjá honum. Tíðin við Arctic Viking

var sera gevandi fyri hann, og spennandi var at koma burtur og aftur uppliva havið og lívið umborð á einum nýmótans skipi.

Manne royndist eisini sum avloysari sum kokkur, tá menn hava heitt á hann. Við sínum fjølbroyttu áhugamálum og góða kokkaskynstri, so ivast vit ikki í, at hann hevur skapt hugna í galluni.

Manne hevur altíð tímað sera væl at skipa fyri og at seta í gongd. Og var hann ein av fyriskiparunum til stóru ættarstevnuna, summarið 2012, hjá ættini úr Skúla á Saltnesi, Súsannu og Jóannes Petersen, har bæði ættarbók og minnisplátur sóu dagsins ljós.

Manne gekk leingi við dreyminum um, at ein filmur skuldi gerast um Lítla Dímun, og tók hann stig til hesa framleiðslu. Saman við eigarunum varð kósin sett til filmin og 23. nov. fyri tveimum árum síðani, varð filmurin veruleiki, og varð frumsýndur fyri fullari høll í Roynhøllini í Hvalba. Vit vita, at Manne er sera glaður og takksamur fyri filmsúrslitið.

Júst á 80 ára føðingardegnum, so fer elsti bróður Manna, Johannes, ið eisini er gubbi Manna, at leggja søguliga bók fram um Lítla Dímun. So vit samlast aftur á føðingardegnum hjá Manna til eitt stórt mentanartiltak í Roynhøllini í Hvalba, sum aftur fer at snúgvast sum um vøkru oynna, ið er her úti í fjørðinum.

Tað snýr seg um, at halda seg í gongd, tað er eitt av grundhugsanum hansara, og saman við øðrum góðum kreftum er Manne nú farin undir at fáa liv aftur í Fornminnafelagið í Hvalbiar Sókn. Ætlanini er at stovna eitt bygda-

og kolasavn, har søgan hjá sóknini verður goymd og vist fram - ferðafólki og komandi ættarliði at frama. Manne er eisini í nevndini hjá pensionistafelagnum Høft, har hann er skrivari.

Í 2005 gjørdist Manne einkjumaður og kom at búgva einsamallur. Tað var ikki nakað fyri Manna. Tí var hann so sera eydnusamur og takksamur, tá hann í 2007 fann saman við fittu Karin, har kærleikin á undurfagran hátt spannn nýggjar træðir í lívsins vevi.

Fyrst í oktober fekk Manni nýtt knæ, og tað fór hann undir við sama sinnisró, sum so mangan fyrr, tá nýggjar støður taka seg upp, og tað hevur verið ein fragd hjá okkum at fylgja við, hvussu nógvar hann hevur vant, og hvussu glaður hann er fyri at fáa førleikan aftur. Løgið er at hugsa sær, at Manni nú er heili áttati ár. Fyri okkum er hann enn hin sami maðurin, ið vit kenna frá barni av. Kanska kennist hetta soleiðis, tí hann altíð hevur verið so áhugaður í sínari egnari samtíð og hevur dámað so væl at tosa um og hugsa um tað, sum er uppi í tíðini.

Góði Manni, vit øll í familjuni ynskja tær hjartaliga tillukku á 80 ára degnum. Abbi og langabbi ert tú so sera góður, altíð við tí góða viljanum og orðinum! Vit øll takka fyri mangan góða samtalu og gott kjak. Takk fyri góða samveru við køksborðið í Nesi, í Garðsenni og mangar staðir. Altíð er tað hugnaligt og stuttligt at vera, har tú ert, takk fyri tað, og Jesupápi veri hjá tær.

Ynskja tíni systkin, børn, verbørn, abbað børn og langabbað børn

Silvurbrúdleyp

20. desember hava vit verið gift í 25 ár. Dagurin verður hildin í Bygdarhúsinum í Lórvík fríggjadagin 13. januar kl. 19. Tað hevði gleitt okkum at sæð familju, vinir og kenningar at hildið hendan dagin saman við okkum. Vinarliga boða frá á tlf. 423231 ella 270237 í seinasta lagi 30. desember.

Jógvan og Aðalbjørg

90 ára føðingardagur

Jonny Lamhauge, Rituvík, verður 90 ár 5. desember. Dagurin verður hildin í Kvinnufelagshúsinum á Glyvrum 3. desember frá kl. 16.00, har øll eru vælkomin.

Gullbrúdleyp

Sunnudagin 27. november hava vit verið gift í 50 ár. Dagurin verður hildin heima á Torvgøtu frá kl. 14. Øll eru hjartaliga vælkomin.

Bergit og Elmar

Gullbrúdleyp

Tann 24. nov. 2016 hava Sonja og Menning Jacobsen verið gift í 50 ár. Henda dagin verða vit heima, og tann, ið ynskir at heilsa uppá okkum, er vælkomin. Men dagurin verður hildin saman við børnunum tann 26 nov.

Sonja og Menning